

**НАСТАВНИ ПРОГРАМ ЗА ПРЕДМЕТ: ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК (ДРУГИ СТРАНИ
ЈЕЗИК)**

СМЈЕР: СПОРТСКИ

РАЗРЕД: ТРЕЋИ

СЕДМИЧНИ БРОЈ ЧАСОВА: 2

ГОДИШЊИ БРОЈ ЧАСОВА: 72

ОПШТИ И ПОСЕБИ ЦИЉЕВИ ПРОГРАМА:

Настава и учење страног језика доприноси развоју радних навика, одговорности, самопоуздања, креативности, развоју веће аутономије и техника самосталног учења. Учење страног језика доприноси развоју хармоничне личности ученика, ширењу сазнања и опште културе, те развоју моралних и естетских вриједности. Доприноси развоју културе лијепог понашања, хуманих односа међу људима, културе дијалога, свијести о значају мултикултурализма и плурилингвизма.

Циљ наставе италијанског језика је да допринесе, прије свега, развоју комуникативних способности ученика на том језику, али и да допринесе укупном интелектуалном развоју ученика који се, кроз развој језичких способности и вјештина, упознаје са културом и начином живота народа чији језик изучава.

ПРЕГЛЕД ТЕМАТСКИХ ЦЈЕЛИНА:

Ред. број	Наставна тема	Оквирни број часова
1.	Vacanze/ Viaggi: Одмор, путовања (одмор на мору, планини); путовање разним превозним средствима	10
2.	Studiare/ Esami: Школа, универзитет, испити; систем образовања: школе, универзитети у Италији	10
3.	Lavoro/ Soldi: Посао (тражење посла, пословни огласи); новац (банковни рачуни)	10
4.	Città italiane/Geografia: Географија Италије; италијански градови; споменици	10
5.	Storia: Историја, историјски догађаји; кратак преглед историје Италије	10
6.	Stare bene/Vita sana: Здрав живот; здрава исхрана; бављење спортом	10

Преостали часови су предвиђени за писмене задатке, тестове и контролне задатке. Наведене теме, тачније њихови садржаји, обавезни су дио садржаја Наставног плана и програма, али немају обавезујући карактер ни када је у питању редослијед наставних цјелина ни повезивање поједине тематике с предложеним језичким структурама.

САДРЖАЈ ПРОГРАМА

Оперативни циљеви / Исходи	Садржај програма / појмови	Корелација са другим наставним предметима
<p>СЛУШАЊЕ И РАЗУМИЈЕВАЊЕ</p> <p>Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - разумије значење слушаног текста о познатим темама из свакодневног живота, - разумије дијалоге, упутства, изјаве, обавјештења и објашњења, - прати разговор о познатој теми. <p>ЧИТАЊЕ И РАЗУМИЈЕВАЊЕ</p> <p>Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - чита и разумије значење и кључне информације писаног текста, дијалога, упутства, - чита и да на основу контекста дође до значења непознатих ријечи, - издвоји битне информације из прочитаног текста. <p>ГОВОР</p> <p>Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - успоставља и одржава разговор у одјељењу, - учествује у разговорима по моделу, - се извини и да прихвати извињење, - изрази чуђење и невјеровање, - постави питање на различите начине, - описује мјеста, људе и народ са италијанског говорног подручја, 	<p>Nomi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - particolarità nel genere e nel numero dei nomi; <p>Pronomi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pronomi combinati, - pronomi relativi, - pronomi interrogativi; <p>Articolo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - particolarità nell'uso dell'articolo; <p>Numeri:</p> <ul style="list-style-type: none"> - numeri romani; <p>Aggettivi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aggettivi interrogativi, - comparazione, - forme particolari di comparativo e di superlativo; - superlativo assoluto; <p>Avverbi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - avverbi di modo; <p>Verbi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stare+ gerundio, - stare per +gerundio, - passato remoto, - congiuntivo presente, - congiuntivo passato. 	<p>Постоји корелација италијанског језика са готово свим предметима који се изучавају у трећем разреду гимназије.</p> <p>Корелација је највише изражена са следећим предметима:</p> <p>Српски језик и књижевност:</p> <ul style="list-style-type: none"> - језик као систем комуникације, - фонолошки, правописни, морфолошко-синтаксички систем, - врсте текстова – новински чланак, стрип, проза, поезија. <p>Географија:</p> <ul style="list-style-type: none"> - географски положај Италије, различите италијанске области, градови и њихове одлике, - клима. <p>Историја:</p> <ul style="list-style-type: none"> - личности из италијанске историје, умјетности и науке. <p>Ликовна умјетност:</p> <ul style="list-style-type: none"> - познати италијански сликари и умјетнички правци. <p>Музичка умјетност:</p> <ul style="list-style-type: none"> - познати италијански композитори, - италијански језик у музици. <p>Информатика:</p>

<ul style="list-style-type: none"> - даје кратке изјаве о познатим темама, - обави кратак телефонски разговор, - резервише собу у хотелу, - тражи и даје информације, - прича о прошлим догађајима, - даје обећање, - искаже мишљење, надање, бојазан о некоме или нечему, - прича о својим навикама. <p>ПИСАЊЕ</p> <p>Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - примијени правописна правила приликом писања текстова, - пише једноставна писма са личним садржајем, електронске поруке, формална писма по моделу, - попуњава једноставне обрасце. 		<ul style="list-style-type: none"> - интернет и поједини информатички програми у функцији учења италијанског језика.
---	--	---

ДИДАКТИЧКА УПУТСТВА И ПРЕПОРУКЕ:

Настава италијанског језика треба да буде усмјерена на ученика у свјетлу савремених достигнућа науке о језику. У циљу што боље мотивисаности ученика за успјешно учење италијанског језика неопходно је успоставити атмосферу узајамног повјерења и разумијевања између наставника и ученика, као и између самих ученика. Од посебног значаја је почетна мотивисаност у почетној фази учења када је основни циљ сензибилизација и развијање спонтаног усвајања комуникацијских функција.

Наставник треба да подстиче самопоуздање и независност, кооперативност, културу дијалога, слободу и креативност. У наставном процесу, употребу матерњег језика треба свести на најмању могућу мјеру.

Наставник треба да има сталну свијест о циљевима које желимо постићи, треба да прилагођава наставу разноликости интересовања и потреба ученика, да употребљава савремена средства и да стално подстиче ученике на самостално учење.

Настава италијанског језика треба да буде динамична и креативна уз фаворизовање интерактивног или групног рада. У настави треба, кад год је то могуће, уводити игру, драматизацију, цивилизацијске и интеркултуралне елементе. Посебну пажњу треба посветити активностима које се односе на развој језичких вјештина које треба да буду у функцији развијања комуникативне способности код ученика.

Вјештине које треба развити код ученика су, с једне стране, рецептивне вјештине, тј. разумијевање на основу слушања и разумијевање на основу читања, и говор и писање као продуктивне вјештине с друге стране.

Слушање и разумијевање

Наставник треба да користи што разноврсније снимљене аутентичне материјале за слушање. Прије слушања наставник треба да одговарајућим активностима припреми ученике за успјешно прихватање нове теме и да усмјери њихову пажњу представљањем садржаја помоћу илустрација или фотографија, истицањем кључних ријечи и израза, као и постављањем различитог типа задатака које треба да ријеше током слушања. Такође, наставник треба осмислити и активности после слушања и од ученика може тражити да ријеше одговарајуће задатке као што су одговори типа тачно/нетачно, уписивањем ријечи или података који недостају, повезивањем текста са сликама или одговарањем на постављена питања.

Читање и разумијевање

Циљ развијања ове вјештине је оспособљавање ученика за самостално читање аутентичних текстова одговарајућом брзином и разумијевање њихове намјене схватањем и утврђивањем основне идеје или појединачних информација. За развијање ове вјештине треба користити разноврсне изворне текстове уз кориштење одговарајуће технике читања. Разумијевање текста се може провјеравати за вријеме или након читања. Избор активности ће зависити од тога да ли се провјеравање врши прије, у току или након читања. Најчешће активности којима се провјерава разумијевање прочитаног текста су: одговори на питања, попуњавање празнина у тексту или табели, одговори типа тачно/нетачно, давање наслова одређеним дијеловима текста, успостављање хронолошког реда реченица или дијелова текста.

Говор

Комуникативни приступ подразумева развој све четири вјештине и њихову интеграцију. Међутим посебну пажњу у току наставе италијанског језика треба посветити развоју вјештине говора који ученицима треба да омогући успјешну комуникацију. Да би ученици били мотивисани за комуникацију, потребно их је стимулисати. За стимулисање комуникације могу се користити следећи извори: теме и садржаји из обрађиваних текстова, слике, цртежи, план града, плакати, постери и сл. Препоручују се припремне активности у пару или у мањим групама код захтјевнијих задатака. У први план ставити садржај, а не граматичку коректност исказа. Ученике похвалити за активно учешће и интересовање и на прикладан начин указати на евентуалне грешке.

Писање

Циљ развијања вјештине писања је да се ученик оспособи да у писаној форми оствари комуникацију. За развијање ове вјештине треба користити контролисано писање на задату тему (писање по моделу, довршавање текста, попуњавање текста, диктат) и тзв. слободно писање (писма, поруке, честитке). Писани текст треба да има одговарајућу форму, лексику, граматичку и правописну тачност.

Граматика

Граматика не смије да буде сама себи циљ, она треба да буде средство ка циљу, то значи да настава граматике треба да оспособи ученике да стварају што исправније реченице и исказе на италијанском језику. У настави италијанског језика, за учење граматичких структура препоручује се индуктивни приступ. Наиме, ученици треба да из низа предочених примјера идентификују језичке структуре и уоче правила и да самостално дођу до усвајања граматичких законитости. Граматичке структуре се уводе постепено и примјењују на великом броју вјежбања базираних на реалним ситуацијама.

ИСХОДИ УЧЕЊА:

Ученици трећег разреда гимназије су савладали програмске садржаје дате у наставном плану и програму, развијајући истовремено све четири језичке вјештине. Ученици су у стању да разумију реченице, дијалоге и краће текстове у којима се говори о њима или о њима познатим темама, као и неке средње сложене текстове о њима познатим темама. У стању су да разумију питања, упутства, саопштења, те да издвоје битне информације из слушаног текста.

На основу читања ученик разумије битне информације у тексту који чита уз добар изговор и правилну интонацију. Ученик је у стању да препозна врсту текста (писмо, брошура, новински чланак). У говору ученици могу да остваре комуникацију из свакодневног живота на познате теме. При томе могу да опишу себе, своју породицу и пријатеље, да опишу позната мјеста, да опишу прошле, садашње и будуће радње. Ученик је у стању да оствари једноставну конверзацију у ситуацијама из свакодневног живота, у стању је да тражи и даје једноставне информације, да тражи и даје информације везане за људе и догађаје из прошлости, да опише свакодневне радње и догађаје, да говори о својим жељама, потребама, намјерама, навикама, да изрази мишљење, жаљење, надање или бојазан везано за људе или догађаје око себе. Ученици су у стању да примјењују правила интерпункције и правописа у писању кратких неформалних писама, и-мејлова, једноставних порука, честитки, те да попуне формулар личним подацима, такође у стању су да напишу, према моделу, и формално писмо. У стању су да писмено и усмено препричају краће текстове о познатим темама.